

Första maj

kommer i år att firas ungefär som vanligt i Lund. Dvs SAP-LO går för sej och vänsterpartiet för sej. Vänsterpartiet eftersträvade någon form av gemensam manifestation, inte minst mot bakgrund av arbetslösheten och krisen, men nobbades.

Tills vidare får vänstern nöja sig med att blåsorkestern Röda Kapellet spelar Siste april på St Hans backar då Larry Andow håller brastalet.

Störst som vanligt?

Vänsterns demonstration lär som många tidigare år bli den största. Bankerna och deras del i skulden blir ett tema på årets banderoller. Som vi förut berättar är riksdagsledamot Eva Zetterberg från Stockholm årets huvudtalare.

Liksom förra året blir det Öppet hus i stadshallen med servering, musik, utställning och framför allt samtal med deltagare ur ett brett politiskt spektrum. På kvällen blir det FEST. Det är ju lördag.

Egna affischer, flygblad, annonser, högtalarbil... Vi lär få höra mer om förstamajfirandet i fortsättningen. Även här i VB.

Apropå Assar

Apropå den nu så populära Assar Lindbeck, kom jag häromveckan på parkeringsplatsen till Stockholms universitet att beundra en oerhört vacker mörkblå Jaguar — med viss förvåning dock, eftersom Jaguarer inte är gängse bland universitetsanställda. "Det är säkert Assar Lindbecks", sade sällskapet surt; "han har den högsta professorslönen på hela universitetet, förutom alla extraknäck".

Jag mindes då plötsligt hur jag för ett halvår sedan blev uppringd av en mycket trevlig dam, som sade sig vara Lindbecks sekreterare, och gärna ville veta vad en siren egentligen var för något. Jag förklarade noggrant (fågelkropp med kvinnohuvud, etc.), varpå hon fnissade glatt och sade att då var det som hon trodde: han hade alldeles fel för sig, och nu kunde hon se till att han inte dabbade sig i ett tal.

Vad vore innehavarna av mak- tens boningar utan sina sekreterare?

VB:s Frescati-utskott

Ja till Europa men varför EG?

Våren hör resandet till. Då stiger reslusten i blodet med saven i de nakna träden, och behovet av att resa söderut att möta våren blir oemotståndligt. På hösten är det likadant, fast tvärtom. Då gäller det att förlänga den sista dallrande värmen innan höstkylan på allvar sätter in. Även det gör man bäst söderut. Dem som reser norrut, till snön, har jag aldrig förstått.

Fast ofta blir det inte som man tänkt sig. Med värmen och solen alltså. Vårhärhemma och pissande kallt regn i London. Vad skulle det nu tjäna till att ge sig iväg? Jo det finns många goda skäl.

– Återseendets tillfredsställande inverkan

Att komma tillbaka till städer, där man varit många gånger, utan att behöva hitta på en massa konstiga anledningar... Gå och strosa i gatorna och se hur städerna förändrats sen sist. Förstå ytterligare ett stycke av världsstadens historia, känna sig hemma där, ta en öl på Bierstuben eller puben, hälsa på vänner och gärna våldgästa dem lite, sova över — och så resa vidare nästa dag. Så vill jag helst resa. Inget märkvärdigt.

Tåget stannar oftast på en centralstation mitt i staden. Det är bara att gå ut och ta tunnelbanan dit man vill, eller en spårvagn i de

mindre städerna. Eller bara gå en sväng. Inte för mycket bagage, då måste man lämna in det på Gepäckabfertigung för dyra D-mark, flera per kולי. Och marken är dyr i dessa dagar, likson francen och även pundet. Svenska kronor krymper dessvärre ju längre borgarna sitter vid makten här hemma.

– Politiska skillnader

Men borgarna tar makten på fler ställen i Europa i år. Kommunalvalet i Hessen gav inga förhoppningar, och det franska valet blev en brakförlust för socialister och kommunister. Inte så konstigt när man har ett valsysteem med majoritet i enmansvalkretsar. Ett odemokratiskt systeem som t o m Allan Larsson (s) ville införa i Sverige för något år sen!

Hur Sverige skulle kunna göra sin röst hörd i ett gemensamt Europaparlament är svårt att förstå,

dessutom vad skulle det tjäna till? Europas charm är ju alla de små nyanserna mellan de olika länderna, ibland rätt avsevärda. De som gör att Storbritanniens socialpolitik, Danmarks försvarspolitik och Sveriges snus- och brännvinspolitik kräver särlosningar om vi alla skulle tvingas med i den stora Gemenskapen. Nej tack, det räcker gott med EES-avtalet, om det nu blir något. Att tvingas växla pengar vid gränsen är nog en överkomlig uppoffring, jämfört med de umbäranden som en gemensam ecu skulle försätta oss i.

– Nya trafiksystem.

Här kanske vi kommer in på vad en europaresa kan ge oss i Lund. Sverige står inför satsningar på snabbtåg — bra för att knäcka flygets miljöförärvande inverkan; på snabbspårvägar — för att minska dieselavgaser från bussar och öka kapaciteten och de fasta strukturernas pedagogiska betydelse i kollektivtrafiken. (Det låter lite teoretiskt, men kom och lyssna på Eie Herlitz den 19 april på föreläsningsföreningen, så ska vi alla bli lite klokare!)

Eurotunneln under Engelska kanalen är faktiskt färdig, en helt ny bana är klar mellan Paris och Calais, och fyra nya TGV-tågsätt står körklara på Gare du Nord i Paris. De ska gå i 300 km/h, men redan kan man provåka i 160 i ordinarie tidtabell. På engelska sidan blir det däremot ingen ny bana, där hankar sig tågen fram på skranglig räls i 80 km/h till Victoria Station. Dessutom har man ännu inget avtal om hur tunneltrafiken ska drivas kommersiellt. Brittiska regeringen vill privatisera tunneltrafiken och undandra profiterna från British Rail. Tidigast till jul kan invidningen ske, snarare i mars enligt Observer.

En sådan tunnel går alltså både fortare och säkrare att bygga än vad belackarna påstår. Hemkommen läser jag därför med tillfredsställelse att Greenpeace låtit samma Transek som brobolaget anlita, visa att en borrad järnvägstunnel under Öresund skulle bli billigare än bron! Det visar att många av Europas transportproblem är generella och tillämpliga

(forts. sid 4)

Läsning endast för vänsterpartister

Jörn Svensson: Partiet saknar linje

Ett brev från Jörn Svensson, ställt till vänsterpartiets styrelse och riksdagsgrupp, har på omvägar nått VB-redaktionen. Efter vad vi förstår är det redan så känt och diskuterat i vissa kretsar att vi inte begär någon större indiskretion om vi återger merparten av det för VB:s läsare. Självfallet välkomnar vi andra inlägg i de berörda frågorna av våra läsare, inklusive Jörn Svensson

Med stigande bestörtning noterar jag det politiska beteendet hos partiets ledning och riksdagsgrupp på senare tid.

Villevi en tid, när människorna behöver få se en alternativ och inspirerande hållning.

Vad ni visar upp är
– brist på hållning och långsiktigt tänkande
– förvandling av parlamentarisk politik till parlamentariskt fiffel
– oförmåga till elementär intern disciplin
– förvirrad bild av partiet i media och oftast ingen bild alls.

Inför högerns brutala klasskamp ska vi enligt partiledarens kongressuttalanden inte tala om kamp eller klass – då är vi inte "trovärdiga". I vems ögon ska vi vara trovärdiga? Etablissemangets? Eller bland de människor som idag i vrede kämpar för sin existens och sina hotade sociala rättigheter?

Partiets saknar linje i ekonomiska frågor. Tidigare har våra ekonomiska motioner handlat om samhällsutveckling, ekonomisk politik, makt och framtid. Nu har de blivit tuffiga småräknestycken, värdiga någon åldrande badhuskamrer.

Fallskärmsavtalen en bisak

I fråga om bankkrisen missar ni totalt maktfrågan. Ni koncentrerar er på en marginell fråga som de personliga fallskärmsavtalen – typiskt för ett misnöjesparti. Att förklara de samhällspolitiska sammanhangen tycks ni oförmögna till.

I regeringsfrågan får man helt motstridiga besked i media. Även om jag förstår hur Johan Lönnroth menade, skapas vilshenhet bland vanliga väljare, när de hör att vänsterpartiet kanske inte ska rösta mot regeringen.

Rent absurd blir intrycket, när man hör Gudrun Schyman en morgon i radion erbjuda sig som stödtrupp åt regeringens avskaffande av löntagarfonderna. När inte fascistpartiet hjälper regeringen – då kommer vänsterpartiet och bjuder ut sig. Det är groteskt ur alla synvinklar.

Det är strategiskt fel, eftersom det framställer en idé- och maktfråga som en "sakfråga".

Det är taktiskt fel, eftersom det skymmer en diskussion om samhällelig kapitalbildning och ekonomisk makt.

Det är propagandistiskt fel, eftersom det ger förvirrande signaler till sympatisörer och väljare.

"Kompromissa med Hitler"

Det visar "resultatpolitikens" ideologiska bankrutt. Med samma logik skulle man kunna säga: eftersom EG-medlemskap ändå kommer, låt oss medverka till att göra det lite bättre. Eller: eftersom Hitler ändå är vid makten, låt oss kompromissa med honom.

Det visar också er egen politiska ofruktbarhet. Man kan inte som Schyman ena dagen gå ut och säga till socialdemokraterna att de kan lita på vänsterpartiet – och genast därefter slå dem på käften i en av deras hjärtefrågor. Så gör man bara om man tappar närminnet.

Allvarligt är också, att ert eget politiska spektrum krympt. I frågor där partiet visat sin profil, råder nu tystnad. Och vem tar upp t.ex. korruptionen i EG-länderna, terrorism mot Angola, FN:s förfall eller angreppen på aborträtten i Östeuropa och Tyskland? Ska högerns världsbild och den svenska pressens censur dominera opinionen, bara för att de ledande i vårt parti saknar politisk kunskap och normal beläsenhet?

Löneparasiter

Direkt förödande är upplösningen i riksdagsgruppen. Folk får inte låta sig inväljas i riksdagen på partiets valseđlar i fullt medvetande om att de om några månader tänker ge sig av. Skojare och löneparasiter som Åhnberg och John Andersson ska kritiserats offentligt för sitt omoraliska beteende.

Man kan heller inte tolerera, att Rolf Nilson offentligt går ut och skriver på uppropet för "Ja till Europa". Han ska inte sitta i näringsutskottet, där så mycket viktig EG-information lämnas. Och det är beklämmande att en av våra betalda heltidspolitiker ska sabotera opinionsbildningen i hela Sydsvenskan i EG-frågan.

Förstår ni inte de långsiktiga konsekvenserna av er hållningslöshet och era ytligheter? Socialister och humanister ska kännas igen i politikens alla frågor. De ska inte som alla andra anamma Fukuyamas världsbild.

Uppropsmakarna: Nytt vänsterforum behövs

En tid före den senaste kongressen publicerade ett antal vänsterpartister, huvudsakligen men inte bara från Stockholm och Skåne, ett uppprop (återgivet även i VB) som krävde en tydligare förnyelse av partiet. Ett par av initiativtagarna kallar nu till ett seminarium i Stockholm den 17 april. Ett sympatiskt drag med skrivelsen är att den uppmanar vänsterpartister ute i landet att prenumerera på VB.

Vi vill med dessa rader höra av oss till alla er som skrev under uppropet "En ny tid kräver en ny vänster". Nu är kongressen över och vi kan summera. Tyvärr har det dröjt ett tag. Ni vet hur det är, man har tänkt skriva och så rinner veckorna bara iväg.

Ingen övertygande nystart

Partiet fortsätter att sega sig fram. Något definitivt brott med det gamla och någon övertygande nystart blev det inte. Men det hade vi väl heller inte väntat oss.

Till det positiva hör kongressens huvuduttalande som innebär ett klart ställningstagande för en resultatinriktad politik. Även om parti programmet innehåller rester av dogmatism gör vi ändå bedömningen att de programmatiska frågorna har förts framåt. Vår kritik har säkert bidragit till detta.

Positivt är också att Gudrun Schyman under och efter kongressen agerat på ett klokt sätt. Reträten i EG-frågan där partiet för en gångs skull intog en ovanligt konstruktiv ståndpunkt är dock olycklig.

Kloka förnyare kan påverka svag partistyrelse

Till det negativa hör personvalen på kongressen. I partistyrelsen

utgörs de tydliga och drivande förnyarna av några få personer. Samtidigt är partistyrelsen som helhet politiskt svag och oerfaren. Det kan i bästa fall innebära att de kloka och kunniga förnyarna kan få ett ganska stort inflytande på politiken. Varifrån ska annars idéer och initiativ komma?

Vi är övertygade om att det behövs ett parti till vänster om socialdemokraterna. Vi ser idag inget annat alternativ än vänsterpartiet. Alltså arbetar vi kvar och försöker göra en konstruktiv insats. Inom partiet utgår vi från att det är vi som tar initiativet, lägger förslagen och leder debatten. Det kan vi göra i olika interna organ som Vänsterpress och Vänsteraktuell i Stockholm. Vi föreslår också att så många som möjligt prenumererar på Lunds Veckoblad och deltar i deras debatt.

Dessutom bör vi inte tveka att föra ut våra åsikter utanför partiet. Istället för att huka och känna oss slagna bör vi resonera som om det är vi som representerar partiet.

Vi är självklart medvetna om att vi som skrivit under uppropet representerar en rad olika uppfattningar i viktiga politiska frågor. Vi ser ändå ett värde i att kontakter och samtal kan utvecklas. Har ni idéer och synpunkter så hör gärna av er till oss

Margareta Olofsson
Per Sundgren

Rolf Nilson: Ingen intern EG-information i utskottet

– Det är mycket möjligt att det var annorlunda när Jörn Svensson satt i riksdagens näringsutskott, säger Rolf Nilson när VB ringer upp. Numera får vi ingen intern EG-information. Det har utvecklats andra kanaler för den verksamheten. I första hand det särskilda EES-utskottet där Gudrun Schyman är suppleant. Vi har också samarbetsgruppen av EG-parlamentariker där Bengt Hurligt representerar vänsterpartiet.

Rolf Nilson har synpunkter även på andra delar av Jörn Svenssons brev, men han överväger att svara direkt, sedan han återvänt från Eritrea.

Vänsterforum

– Vi anser att vänstern i Sverige behöver ett nytt forum för debatt för folk inom och utom olika partier och rörelser. Vi vill med detta arrangemang lyfta fram frågor och perspektiv som vi menar diskuteras alltför sällan inom vänstern ... Kanske kan vi knyta ett nätverk för att åstadkomma detta, skriver Elisabet Persson och Johan Sanne i inbjudan till Vänsterforums möte i riksdagshuset den 17 april.

Kl. 10–13 blir det ett block om näringspolitik, makt över arbetslivet mm, med Lennart Erixon som inledare. På eftermiddagen inleder Hans Lind och Ulf Andersson om den offentliga sektorns förnyelse.

Anmälan till Johan Sanne, tel. 08-7492912.

Samtida bekännelser av en lundensisk kommunalpolitiker

Nu har den borgerliga offensiven kört fast i en ekonomisk och politisk kris. Jag tror inte att det var högerpolitiken som förde Sverige dit. Däremot tror jag att folk inser att högerpolitiken inte kan ta oss ur krisen.

En repetition av gamla socialdemokratiska lösningar eller av gammal vpk-politik för inte heller framåt. Endast om vänstern kan lära av krisen kan vi komma vidare.

För min egen del skulle jag vilja formulera följande preliminära punkter:

1. Vänsterpartiet bör ompröva mer än relationerna till de socialistiska länderna. I huvudsak hade vi fel när vi viftade med röda fanor och anklagade socialdemokratin för klassarbete. Klasskampen pågick och arbetarrörelsen stärkte sina positioner under hela 1900-talet.

Värdet av det inser jag nu när positionerna hotas. Det socialdemokratiska samhället grundat på en självklar folkligt förankrad jämlikhetsideologi är inte så stabilt som jag trodde. För mig är slutsatsen självklar: grundläggande värden står på spel. Det gör de nu. Och det är nu vi kan göra en insats.

Vi skilde på dagspolitik och riktig politik. När jag läser om gamla vpk-skrifter hittar jag många exempel på hur "dagspolitiken" betraktas som ett medel – som en murbräcka för att skapa ett helt annorlunda samhälle. Om inte annat kunde den bidra till att höja det revolutionära medvetandet.

Utopier omarxistiskt

I VB diskuterar man behovet av utopier. Sådana har jag aldrig bekymrat mig särskilt mycket om – jag ansåg det omarxistiskt att göra recept för framtidens kök. Däremot ramlar jag ofta ner i ett svart hål av nostalgi när jag tänker på Kampen.

Mina grundläggande värderingar har jag kvar. Jag har ganska klart för mig varför jag tyckte så illa om de politiska åsikter borgarbarnen på Slottstadens läroverk i Malmö framförde i början av sextiotalet när jag gick där.

Carl Bildt har naturligtvis utvecklat argumenten men ofta när jag hör honom känner jag mig förflyttad tillbaka till Slottsstadens. Det är märkligt hur mycket i dagens politik som handlar om borgerlig revansch.

Framtid i nuet

Mina dåtida värderingar fungerar naturligtvis inte som politiskt program. För mig duger de emellertid som vägvisare i den omprövning av arbetarrörelsens politik som är nödvändig. Och jag är

övertygad om att det förhåller sig på samma sätt för andra inom vänstern. Det handlar inte om att formulera utopier utan om att hitta den framtid som bor i nuet.

2. Sverige har förlorat en del av sitt nationella självbestämmande. Det patetiska spelet under valutakriserna när Carl Bildt – storfinansens främste politiska företrädare påhejad av dess ekonomer – förgäves försökte behärska Marknaden, gjorde det fullständigt klart för mig.

Utveckling och ordning

Sverige måste få tillväxt, utveckling och ordning på ekonomin. Men det räcker inte. Också kapitalets internationalisering bidrog till maktlösheten och politikens förfall. Självständigheten kan endast återvinnas genom att också politiken internationaliseras. Det behövs helt enkelt en statsmakt som är större än de nuvarande nationalstaterna. I dag känner jag inte till någon annan organisation är EU som kan utvecklas dithän.

3. Det parlamentariska systemet är bräckligt. Vi måste inse att det finns ett gemensamt överordnat intresse av att stabilisera demokratin. Framför allt betyder det att politiska partier måste säga hela sanningen och inte dölja vare sig osäkerhet eller behovet av beslut som inte blir populära direkt. De måste vara beredda att kompromissa så att parlamentet kan fatta beslut.

Folk är inte dumma

Trots svårigheterna att tränga genom massmediabusen och kravet på tillsynsningar tror jag att ett parti som tar den här nödvändigheten på allvar också kan nå valframgångar. Folk är nämligen inte dumma.

Men det är naturligtvis enklare att vara revolutionär eller populistisk röstmaximerare – för vänsterpartiets del är dessa alternativ i praktiken identiska.

4. Det borgerliga systemskiftet inom kommuner och landsting har kört fast. Tankarna på att förvandla medborgare till kunder och skapa valfrihet genom skolpeng, barnomsorgscheckar och liknande borde aldrig lämnat de företags-ekonomiska seminarierummen. Det var fel från början och blev inte ens effektivt.

Vi kan återgå till formuleringarna i kommunallagen. Det handlar om att folk inom ett visst område sköter sina egna gemensamma angelägenheter. Det handlar alltså om decentraliserad demokratisk styrning.

Däremot bör vi ta högerns anklagelser om ineffektivitet på

allvar. Ätminstone jag har underskattat riskerna för byråkratisering och ineffektivitet inom offentlig förvaltning.

Den demokratiska styrningen måste kombineras med decentraliserat ekonomiskt ansvar – också för besparingar. Den äldsta formen av ekonomisk kontroll är konkurrens och marknad. Den tekniken bör användas så ofta det är möjligt.

Facket ofta ett hinder

5. Avancerade företag inser att de måste ta tillvara de anställdas kreativitet. De erbjuder intressantare arbeten och individuella utvecklingsmöjligheter. I gengäld kräver de engagemang i företaget. De vill ha möjlighet att betala högre lön till anställda som vill lära nya saker och ta på sig mer ansvar. Ofta ser de facket som ett hinder.

Vänstern måste ta tillvara det som är positivt i den här tendensen.

Och det är mycket – för visst är frigrändandet av skaparkraft och tema i socialismen.

Nu är det rimligt att i förhandlingar byta låga löneökningar mot inflytande över arbetssituationen, möjligheter till utbildning och individuell utveckling samt makt över företagets skötsel.

Vänstern bör diskutera hur individuella utvecklingsmöjligheter och engagemang i företaget ska förenas med övergripande facklig solidaritet och låglönesatsningar.

Roland Andersson

annons

Vart är världen på väg?

samtal mellan

Kajsa Ekholm-Friedman

socialantropolog, Lund

Anders Ferm
chefredaktör, Arbetet

Carl Tham
generaldirektör, SIDA

SAMTALSLEDARE:

Folke Lindgärde
överläkare, MAS, Malmö

PROVOKATÖR:
Lennart Henriksson
projektledare, Malmö

Tid: Onsdagen den 14 april, 19.00

Plats: Västerkyrkan, Lund

Byggmästaregatan/Vävaregatan

Västerkyrkan arrangerar i samarbete med Hjärtans Hjärna, Frikyrkl studieförbundet

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksgr. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Vad är det för fel på nyval?

Jag läser i senaste VB i intervju med riksdagsman Rolf L. Nilson (v) att han inte delar partiledningens uppfattning om att det skulle vara önskvärdt med ett nyval. Eftersom jag är en av hans väljare vill jag opponera mig och tala om att jag i hög grad önskar ett nyval.

Mina skäl för det är enkla. Regeringen Bildts ekonomiska politik har varit en katastrof, ett totalmisslyckande utan motstycke i svensk politik. Det är besvärliga konjunkturen i världen, javisst, den socialdemokratiska politiken under 80-talet sopade svåra problem under mattan och nu kommer de fram, förvisso. Men regeringen Bildt har på varje punkt valt doktrinära, antisamhälleliga lösningar där bara lite normal mittenpolitik skulle bevarat jobben. Stora delar av arbetslösheten är skapad på svensk hemmaplan och är totalt onödigt. Har vi råd att arbeta, frågade Wigforss i en klassisk skrift. Regeringen Bildts svar tycks vara nej.

När det nu är så att denna regering saknar förtroende hos en folkmajoritet och t.o.m. hos en riksdagsmajoritet, varför skulle man inte kräva nyval?

Jag har inga illusioner om att en regering under socialdemokratisk ledning skulle föra en ekonomisk politik som är särskilt tilltalande. Även om man är skeptisk till de domedagsprofetior som nu kolporterats av därför särskilt avlönade, verkar det troligt att konsumtionsnivå etc kommer att behöva sänkas under några år för att få landets finanser på rätt köl igen. Det kommer de många att få betala, som alltid, men skillnaden är att med socialdemokraterna i regeringen finns det hygglig chans att det kommer att ske under acceptabla former, så att de rika inte kommer undan. Det är detta som i själva verket är förutsättningen för en folkligt accepterad krispolitik. Det är självfallet att sossarna inte ska ställa upp nu för att kratsa kastanjerna ur elden för borgarna, vilket media försöker hetsa fram.

Jag kan förvisso se problem med nyval nu och den därvid resulterande socialdemokratiska valsegern. Vänsterpartiet kan väl förmodas åka ur riksdagen, vilket kan vara smärtsamt men uthärd-

ligt. Vidare lär väl Carlsson omedelbart bygga en Öresundsbro utan att bry sig om invändningarna. Han är säkert också vara vida mer effektiv i att baxa landet in i den europeiska unionen än Bildt, och det kan ju vara beaktansvärt för oss som värnar om både demokrati och suveränitet.

Men skulle det inte även för Rolf L. Nilson vara en lättnad att snarast bli av med regeringen Bildt?

Sten H.

Ja till Europa – men varför EG? (forts. fr. sid 1)

även här. Men varför då bygga en bilalstrande Öresundsbro?

– Nya stadsmiljöer på ont och gott

Vissa städer erövrats av bilism och av bankpalats (London, Paris), medan i andra slår man vakt om gamla historiska byggnader, torg och gaturum, där fotgängare och cyklister har herravädet (Brugge). Där behövs inte ens gågator, ty trafiken är rätt måttlig genom att de trånga gatorna automatiskt begränsar bilismen.

Men varför är det inte så i Lund? Här är stan nerpestad med bilar, och ändå lägger Tord Histrup ner sin radioaffär i ett attraktivt biltillgängligt läge. Det kan inte bara ha varit besvikelsen över att Galten inte blev P-plats för hans kunder. Harry Brännmark låter Samura gå i konkurs och skylter på misslyckade tyska affärer. Vad han nu skulle där och göra, med affärer alltså. Nej, bli vid din läst, men res och lär av Europas städer, men ge fan i att blanda dig i affärer och politik på kontinenten! Brännmark har haft ambitioner att värna om Lunds stadsmiljö – huset vid Stortorget med Gulins affär är ju rätt trevligt. Botulfshuset har han rustat upp snyggt, men ack så dyrt. Men på Stortorget 8 där Boklådan förr höll till, där blir nog aldrig någon galleria. Synd bara om den fina Zettervallska fasader får stå och förfalla, nu när Stortorget ska bli fint. (Under min bortovaro har man hunnit såga ner alla träden på torgets norra sida. Det är förligt att vara borta för länge från Lund!)

Alla dessa tankar får man lite perspektiv på, när man som jag suttit på tåg och hunnit besöka Köpenhamn, Hamburg, Paris, London, Brugge och Bryssel under en vecka, och dessutom firat silverbröllop och gått på teatrar i

London. Så mycket teater så det räcker för ett par år framöver.

Thomas

Från Lund till Eritrea

reser i påsk Rolf L. Nilson och Gunnar Stensson. Gunnar, en mångårig aktivist för Eritreas sak, har varit där förr (och rapporterat i bl.a. VB) medan det är första besöket för Rolf. De far med anledning av den folkomröstning som ska ta ställning till Eritreas självständighet. Rolf deltar i en Sida-grupp bestående av parlamentariker och valtekniska experter som ska ansluta sej till en internationell en övervakningsdelegation från FN. Lagom till första maj är det åter i Lund och vi ser fram mot nya rapporter i VB.

En näktergal i Lund

närmare bestämt i dövtums-skolans trädgård på Dalbyvägen, upptecknade August Strindberg en kväll på 1890-talet. Så här kunde det ta sej ut i hans text:

Ih, ih, ih, ih, ih! Va de' vi? De var vi!

Vi var de'! Voj, oj, oj, oj, oj! Titta, lullan, lull-lull-lull-lull-lull – var de' vi?

Ih! Titta! lullan; den girar, arrrrrrrr-itz!

Dikten med ovanstående ingår i samlingen *Ordalek och småkonst* och heter "Trefaldighetsnatten". Maria Sundqvist som är engagerad i projektet om en forskningsinriktad Strindbergsteater i Lund håller på att dramatisera dikten – såvitt vi vet är det första gången som det sker.

Det är Anders Granström som ska ge röst åt dem allesammans: Skalden, Postmästarn, Lotsåldermannen, Stårhusnotarien, Kommunistern, Revisorn och den skånske Tullförvaltaren. Annandag påsk kl. 19, Carolinasalen i Lundagårdshuset, har vi tillfälle att höra dem (Föreläsningstitel: arrangerar, inträde 10 kr). Men vi får inte höra det färdiga eller fullständiga stycket utan just se in i arbetsprocessen, höra hur Maria och Anders prövar och motiverar. Därför heter tillställningen just Vägen till "Trefaldighetsnatten".

Naturen härmar dikten har en klok författare sagt. Så det kan vara rätt att lyssna på en mänsklig näktergal innan de naturliga näktergalarnas säsong tar vid.

Seminarium om Maghreb

– om muslimsk fundamentalism, Västsaharafrågan och andra problem i Nordafrika

Lördagen den 24 april kl 10.00 – 17.00

Verdandis lokal, Bantorget 5
Medverkande: Amine Kherbi, Jan Hjärpe och Omar Mansour.
Seminarier är kostnadsfritt.
Anmälan senast 21 april till Kristina Socialdemokrater tel 08-700 27 55., Box 70403, 107 25 Sthlm

Första-majcaféet

kommer även i år att behöva många kakor. Börja baka redan nu och lägg i frysen. Är ni inte hemma första maj kan kakor lämnas till någon av oss. Vill ni jobba i caféet så hör av er.

Agneta Graner, Ejdvägen 1 Å, T. 13 79 71
Anna-Stina Löven,
Gråsparvsvägen 170, T 14 38 05

KOMPOL Annandag Påsk inget möte denna dag utan en annan dag.

RÖDA KAPELLET

Obs tiden Må 12.4 (Annandag påsk) kl 18.45 rep med Birgit och Jörgen Andersson på Kapellsalen, Odeum. Rep inför appellmöten 17 o 24.4. Repertoar, se utskick.

För spelningen med Jörgen Andersson 17.4 gäller: samling Mårtenstorget 9.45. Repertoar: 12, 25, 70:2, 79:2, 118, 133, 210, 225, 233, 254, 257. Spelning 10-11 därefter färd till Malmö samling 11.50 Gågatan St Jörgen, spelning 12-13, samma repertoar.

Sönd 18.4 18.45 Odeum, rep. med Håkan Olsson och Charlotte Wikander inför appellmöte 24.4 i Lund och Malmö Repertoar: 87, 101, 194:2, 250, 253, 254, 257, 261, 268.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Gunnar Sandin, tel 13 58 99.
Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69